

**NAUČNOM VEĆU MEDICINSKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U BEOGRADU**

Na sednici Naučnog veća Medicinskog fakulteta u Beogradu, održanoj 3.11.2014., broj 4600/11, imenovana je komisija za ocenu završene doktorske disertacije pod naslovom „**Uspešnost lokalne primene varijanti autolognog fibrinskog lepka u prevenciji komplikacija preponske rane i protetskog implanta aortobifemoralne rekonstrukcije**” kandidata mr. sc. med. dr Siniše Pejkovića, vaskularnog hirurga Klinike za vaskularnu i endovaskularnu hirurgiju Kliničkog centra Srbije i kliničkog aistenta pri Katedri hirurgije sa anesteziologijom Medicinskog fakultetu u Beogradu. Mentor doktorske disertacije je prof. dr Lazar Davidović.

Komisija za ocenu završene doktorske disertacije imenovana je u sledećem sastavu:

- 1) **Prof. dr Živan Maksimović**, redovni profesor Medicinskog fakulteta u Beogradu,
- 2) **Prof. dr Dušan Kostić**, vanredni profesor Medicinskog fakulteta u Beogradu, i
- 3) **Doc. dr Vladan Popović**, docent Medicinskog fakulteta u Novom Sadu.

Na osnovu analize priložene doktorske disertacije, Komisija za ocenu završene doktorske disertacije jednoglasno podnosi Naučnom veću Medicinskog fakulteta sledeće izjavu:

IZVEŠTAJ

A) Prikaz sadržaja doktorske disertacije

Doktorska disertacija dr Siniše Pejkovića napisana je na 105 strana i podeljena na sledeća poglavlja: Uvod, Hipoteza, Ciljevi rada, Pacijenti i metode, Rezultati, Diskusija, Zaključci, i Literatura. Tekst disertacije ilustrovan je sa 25 slika i proporcijama sa 35 tabelama. Doktorska disertacija sadrži, osim toga, podatke o Komisiji, Sažetak na srpskom i engleskom jeziku, Sadržaj, Biografiju kandidata, i Spisak skraćenica korишćenih u tekstu.

U Uvodu je pregledno opisana okluzivna bolest aortoilija nog segmenta: 1) osnovna hirurška anatomija; 2) istorijat poznavanja i le enja ovog entiteta; 3) patofiziologija i klini ka slika; 4) morfološka klasifikacija okluzivnih lezija po Brewsteru, i 5) klasifikacija po TASC II dokumentu; 6) terapijske indikacije i izbor metode rekonstrukcije; 7) endovaskularno i hibridno le enje, i 8) hirurško le enje aortoilija ne okluzivne bolesti. Potom je iznet prikaz tehnike aortobifemoralnog bajpasa, njene evolucije i aktuelnog standarda, uz navo enje i komentar kontroverznih tehni kih detalja, kao i definisanje mesta i uloge ovog tipa rekonstrukcije u ukupnom spektru le enja aortoilija ne okluzivne bolesti u savremenoj praksi. Navedene su mogu e komplikacije zarastanja operacione rane u predelu prepone – kao predilekcionie lokalizacije za nastanak incisionog morbiditeta vaskularne rekonstrukcije, posebno one koja zahteva implantaciju protetskog rekonstruktivnog materijala. Istaknut je zna aj komplikacija preponske rane kao potencijalnog prekursora infekcije vaskularnog grafta i ovaj problem zatim iscrpno razmotren sa epidemiološkog i klini kog aspekta, sa naglaskom na postoje e opcije i teško e u hirurškom zbrinjavanju. Posebna pažnja posve ena je istorijatu i razvoju koncepta i tehnologije „fibrinskog lepka” i njegovo rastuoj primeni u savremenoj hirurškoj praksi uopšte, a posebno u vaskularnoj hirurgiji. Kona no, obra ena je logistika i metodologija intraoperativnog dobijanja autolognog fibrinskog lepka upotrebom sistema „Vivostat”, opisane mogu e varijante preparata i iznete teoretske prednosti i aktuelna sporna pitanja vezana za njihovu klini ku primenu.

Hipoteze rada su jasno navedene, slede im redosledom po važnosti: 1) Topikalna primena autolognog fibrinskog lepka „Vivostat” smanjuje u estalost komplikacija preponske rane i protetskog implantata aortobifemoralne rekonstrukcije; 2) Primena fibrinskog lepka redukuje koli inu i trajanje postoperativne drenaže preponske rane aortobifemoralne rekonstrukcije; i 3) Dodatak osnovnom preparatu autolognog fibrinskog lepka trombocita ili gentamicina pove ava njegovu profilakti ku efikasnost.

Ciljevi rada su precizno definisani i sastoje se, prvenstveno, u ispitivanju uspešnosti lokalne primene fibrinskog lepka u prevenciji komplikacija preponske rane i protetskog implantata aortobifemoralne rekonstrukcije. Kao sekundarni ciljevi rada navedeni su: 1) ispitivanje uticaja topikalne primene fibrinskog lepka na postoperativnu drenažu

preponske rane; 2) pore enje profilakti ke efikasnosti tri varijante lepka: a) osnovnog preparata, b) preparata oboga enog autolognim trombocitima, ili c) impregniranog gentamicinom; 3) ekonomska analiza – isplativosti rutinske primene lepka u posmatranoj situaciji; 4) analiza rezultata aortobifemoralnog bajpasa u le enju okluzivne bolesti uopšte, a posebno 5) utvr ivanje u estalosti komplikacija preponske rane ovog tipa rekonstrukcije i analiza klini kog toka i zna aja tih komplikacija, kao i identifikacija relevantnih faktora rizika.

U poglavlju **Materijal i metode** navedeno je da je studija randomizovanog, kontrolisanog tipa izvedena u Klinici za vaskularnu i endovaskularnu hirurgiju Klini kog centra Srbije uz prethodno odobrenje Eti kog komiteta ustanove. Detaljno je opisan postupak selekcije pacijenata, sa kriterijumima za uvrš ivanje u studiju i isklju ivanje iz iste. Navedena je statisti ka metodologija koriš ena za odre ivanje veli ine uzorka i analizu dobijenih rezultata. Precizirani su parametri posmatrani pre i intraoperativno i iznet u potpunosti intraoperativni protokol dobijanja i primene autolognog fibrinskog lepka, pri emu je postupak randomizacije jasno opisan i ilustrovan. Na in postoperativnog pranja je tako e detaljno objašnjen, a pojedine vrste opserviranih komplikacija preponske rane precizno definisane.

U poglavlju **Rezultati** sistemati no su izneti i jasno predstavljeni svi dobijeni rezultati.

Diskusija je napisana pregledno i analiti no, uz prikaz nalaza publikovanih studija drugih autora i kriti ku komparaciju sa rezultatima doktorske disertacije.

U **zaklju cima** se sažeto i ubedljivo iznose klju ni nalazi proistekli iz rezultata rada. Kona no, koriš ena **literatura** predstavljena je kroz spisak od 422 relevantne reference.

B) Kratak opis rezultata studije

Istraživanje je pokazalo da lokalna primena autolognog fibrinskog lepka „Vivostat” pre zatvaranja preponske rane aortobifemoralne rekonstrukcije: 1) ne doprinosi re oj pojavi lokalnih komplikacija zarastanja i 2) ne smanjuje koli inu niti trajanje postoperativne drenaže, ali 3) ima profilakti ki potencijal u odnosu na incisione komplikacija limfati nog tipa.

Izme u ispitivanih varijanti fibrinskog lepka nije bilo razlike u profilakti koj efikasnosti, kako u pogledu komplikacija zarastanja tako i u odnosu na postoperativnu drenažu preponskih rana.

Rutinska primena autolognog fibrinskog lepka „Vivostat” u prevenciji preponskog incisionog morbiditeta aortobifemoralne rekonstrukcije nije medicinski niti ekonomski opravdana, iako je studija pokazala da je preparat potpuno bezbedan za klini ku primenu, a metod dobijanja i lokalne aplikacije pouzdan i prakti an. Nalazi studije sugerisu da se topikalna primena autolognog fibrinskog lepka „Vivostat” pre zatvaranja preponskih rana primarne aortobifemoralne rekonstrukcije ne može preporu iti kao pomo na tehni ka mera prevencije postoperativnog incisionog morbiditeta.

Istraživanje je pokazalo da se: 1) komplikacije preponskih rana protetske arterijske rekonstrukcije i u savremenoj praksi javljaju sa zabrinjavaju e visokom u estaloš u, i da 2) imaju znatne klini ke i medicinsko-ekonomske posledice: a) zna ajno produžavaju trajanje inicijalne hospitalizacije i b) poskupljuju bolni ko le enje; c) u gotovo slu ajeva dijagnostiku se odloženo, tek po otpustu, i d) predstavljaju naj eš i razlog rehospitalizacije u ranom postoperativnom periodu.

Kona no, rezultati dobijeni na 120 operisanih pacijenata ukazuju na to da u hirurškom le enju difuzne okluzivne bolesti aortoilija nog segmenta aortobifemoralni bajpas daje odli an terapijski efekat, sa visokim stopama proto nosti grafta i spasavanja ekstremiteta. S druge strane, ova rekonstruktivna procedura je i dalje optere ena znatnim morbiditetom, posebno onim lokalnog incisionog tipa. Po na enoj u estalosti i pokazanom zna aju, komplikacije zarastanja preponskih operacionih rana nalažu dalje preispitivanje postoje ih i istraživanje dodatnih mera prevencije. U spektru mera konvencionalne profilakse, zna ajno mesto zauzima minimalno trajanje preoperativne hospitalizacije, koja je u studiji pokazala kao jedini zna ajni faktor rizika.

C) Uporedna analiza nalaza studije sa podacima iz literature

U studiji utvr ene stope operacionog mortaliteta, rane postoperativne i srednjoro ne proto nosti aortobifemoralnog grafta i spasavanja ekstremiteta odgovarale su navodima u

literaturi i potvrđivali su preovlađujući i stav da je aortobifemoralni bajpas, uopšte uzev, procedura veoma uspešna u lečenju okluzivne bolesti aortoilijskog segmenta (Chiu i sar. 2010). U tabeli 35 pregledno su komparirani rezultati najvažnijih publikovanih serija aortobifemoralnog bajpasa sa nalazima disertacije. Konstatovana je visoka stopa ranog postoperativnog morbiditeta uopšte, a posebno incisionih komplikacija u predelu prepone. Problematično zarastanje preponskih rana zabeleženo je kod svakog etvrtog pacijenta (24,8%, ili 15% svih preponskih incizija), što odgovara navodima u literaturi (Chiu i sar. 2010). Brojni publikovani radovi ukazuju na visoku stopu incisionog morbiditeta preponske rane arterijske rekonstrukcije, kao i na realni potencijal progresije takvih komplikacija u infekciju (rane i) vaskularnog grafta (Antonios i sar. 2006). Više od polovine ukupnog broja zabeleženih komplikacija preponskih rana (60%) razvilo se odloženo, posle prividno nekomplikovane inicijalne faze zarastanja, i dijagnostikovano je tek po otpustu. Subakutni klinički tok znatnog broja incisionih komplikacija posle protetske rekonstrukcije u predelu prepone zapazili su i drugi autori (Mitchell 1999). Nalazi studije takođe potvrđuju brojne literaturne navode da incisione postoperativne komplikacije znatno poskupljaju ukupne troškove lečenja (O'Brien 2011). Najčešći tip komplikacija preponske rane utvrđen u studiji bile su limfatične komplikacije (6,4%). Na enoj stopi odgovara većini literaturnih saopštenja (Twine 2013). Nalazi studije takođe potvrđuju da perzistentna limfna fistula ili/i limfokela znatno povećavaju rizik sekundarne infekcije rane (svaka treća limfatična komplikacija preponske rane bila je prena razvojem sekundarne infekcije).

U mnoštvu raspoloživih mera prevencije infekcije preponske operacione rane (i, ujedno, vaskularnog grafta) malo je onih za koja je efikasnost nesumnjivo dokazana, dok se većina praktikuje empirijski i na nestandardizovan način (Stewart i sar. 2007). Literaturne studije koji rezultati sugeriraju efikasne mere prevencije su malobrojne i većina autoriteta insistira na operativnoj tehnici, uključujući i tu i pomoćne mere poput lokalne primene tkivnih adheziva. Efikasnost fibrinskog lepka, za koja primena u tom kontekstu ima višestruko privlačniji teoretski potencijal, ispitivana je u svega tri do sada objavljene studije (Hamann 1993; Rüppell 1993, i Giovannacci i sar. 2002) i sve tri su pokazale delotvornost ove mere u odnosu na rane komplikacije preponske rane limfatičnog tipa. U studiji doktorske disertacije je pojava limfnih komplikacija u preponskim ranama tretiranim fibrinskim lepkom bila dvostruko redovitija

(4,4%) u odnosu na incizije zatvorene konvencionalnom tehnikom (8,8%), a njihova ukupna u stalost (6,4%) znatno manja od stope utvrene u pomenutim literaturnim studijama. Apsolutni broj zabeleženih limfatičnih komplikacija ($n = 15$) nije bio dovoljan da na eni pozitivan trend dostigne nivo statističke značajnosti, što bi se eventualno moglo otkivati u ispitivanju na najmanje 4 puta većem broju ispitanika. Na enu u stalost infekcije preponske rane (4,7%) približna je onoj utvrđenoj u radovima Giovannaccija i sar. (2002) i Rüppella (1993), kao i incidenciji ovog problema saopštenoj u reprezentativnoj savremenoj seriji Otta i sar. (2013). Paradoksalno u odnosu na hipotezu o ekivanja zasnovana na teoretskim prednostima, „obogaćivanje” lepka dodatnom aktivnom komponentnom (gentamicin, odnosno trombociti) nije se pokazalo efikasnijim u prevenciji određenih tipova komplikacija preponske rane. Ovi nalazi se posebno detaljno komentarišu i analiziraju moguće razlozi, u svetu rezultata studija koje se bave sličnim problematikom (Lawlor i sar. 2011, Saratzis i sar. 2008, i Khalafi i sar. 2008). Posmatrajući spektar i relativnu zastupljenost pojedinih uzročnika infekcije preponskih rana utvrđeni u studiji, zapaža se da su dominantnu ulogu, pored stafilocoka, imale Gram-negativne bakterije (enterokok, ešerihija, pseudomas, klebsijela, enterobakter, proteus, acinetobakter). Slična etiologija infekcije operacione rane arterijske rekonstrukcije utvrđena je i u obimnoj retrospektivnoj analizi Gastmeiera i sar. (2003), kao i u savremenoj prospektivnoj studiji Turtiainena i sar. (2010).

U postojićem mnoštvu radova koji se bave problemom infekcije operacione rane u vaskularnoj hirurgiji, u inženjeru je pokušaj da se utvrde inicijatori odgovorni za veću pojavu ove komplikacije nakon arterijskih rekonstrukcija (između 4 i 27,7% u studijama prospektivnog tipa) u odnosu na „iste” operacije u opštoj hirurgiji (1,5–2,9%). Među potencijalnim faktorima rizika ispitivanim u doktorskoj disertaciji značajnu korelaciju sa otežanim zarastanjem preponskih rana pokazala je jedino preoperativna hospitalizacija: intrahospitalna preoperativna priprema ili ekranje na aortobifemoralni bypass duže od 1 dan je trostruko povećao rizik komplikacija zarastanja preponskih operacionih rana. Negativan uticaj produženog trajanja preoperativne hospitalizacije na ishod hirurške procedure utvrđen je u nizu studija, kako u oblasti vaskularne hirurgije (Scriven i sar. 2003, deFreitas i sar. 2012) tako i u drugim hirurškim disciplinama.

D) Rad objavljen na osnovu rezultata doktorske disertacije

Pejki S, Dragaš M, Ilić N, Konar I, Opačić D, Maksimović Ž, Davidović L.
Incidence and relevance of groin incisional complications following aortobifemoral bypass grafting. Ann Vasc Surg 2014;28(8):1832–9.

E) Zaključak (obrazloženje naučnog doprinosa)

Doktorska disertacija „**Uspešnost lokalne primene varijanti autolognog fibrinskog lepka u prevenciji komplikacija preponske rane i protetskog implanta aortobifemoralne rekonstrukcije**“ dr Siniše Pejkića predstavlja originalni naučni doprinos boljem poznavanju jednog značajnog, hroničnog prisutnog, i još uvek veoma aktuelnog problema u oblasti kliničke vaskularne hirurgije. Ovim istraživanjem osvetljeni su brojni aspekti preponskog incizionog morbiditeta aortobifemoralne rekonstrukcije i definisana uloga topikalne primene autolognog fibrinskog lepka u njegovojoj prevenciji.

Ova doktorska disertacija je urađena prema svim principima naučnog istraživanja. Ciljevi su bili precizno definisani, naučni pristup originalan i pažljivo izabran, a metodologija solidna i savremena. Rezultati su pregledno prikazani i sistematicki diskutovani, i iz njih izvedeni odgovarajući, za praksu korisni i dalja istraživanja stimulativni zaključci.

Na osnovu svega navedenog i imajući u vidu dosadašnji naučni rad kandidata, Komisija predlaže Naučnom veću Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu da prihvati doktorsku disertaciju dr Siniše Pejkića i odobri njenu javnu odbranu radi sticanja akademske titule doktora medicinskih nauka.

U Beogradu, 24.11.2014.

lanovi Komisije:

Prof. dr Živan Maksimovi

Mentor:

Prof. dr Lazar Davidovi

Prof. dr Dušan Kostić

Doc. dr Vladan Popović
